

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

819. Qualiter probanda sit possessio ejusque titulus, præcipuè et spoliatus
restituatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

ficium vacare censeatur eo ipso &c. & sic unum sine alio, hoc est, nec publicatio sine possessione capta, intra dictum tempus, nec capta possessione sine publicatione sufficit; Paris. l. 11. q. 2. n. 4. juncto num. 11. qui etiam num. 12. subdit idem procedere in permutatione facta extra Curiam. Porro illi tres menses incipiunt currere, non à die resignationis admissæ, sed à die factæ collationis. Paris. loc. cit. n. 9. contra Roffiniac. de benef. c. 7. n. 7. De resignatis verò in Curia existentibus citra montes faciendam esse publicationem intra 6. menses, de existentibus verò ultra montes, v. g. in Germania, intra 9. menses vi istius constitutionis Gregor. ait Paris. n. 5. An autem intra idem tempus capi debet possessione, non dicitur; arguit tamen videtur, quod sic, eo eo, quod dixerat de resignatis in manibus Ordinariorum. Tradit etiam Tond. in qq. benef. p. 1. c. 13. n. 9. in Gallia observari, quod possessione beneficij resignati, etiam post 6. menses, modò intra triennium, & ante mortem resignantis, & modò nulla fraudis conjectura, vel præsumptio colligi possit, & hinc consultius esse, saltem aliquo tempore ante mortem resignantis captam esse possessionem, & hodie ex edito Ludovici XIII. facienda esse per duos dies integros ante mortem resignantis, & nisi intra triennium capta fuerit possessione beneficij resignati, beneficium tanquam dimissum, & pro derelicto haberi, nec amplius spectare ad præsumendum, qui omni suo iure circa illud, tam quod ad possessorum, quam petitorum per hanc suam negligentiam excidit, juxta textum & Gl. in c. 1. de pacif. poss. Idem apud Tond. tradunt Peleus l. 1. action. forens. c. 29. & ait 40. Boërius decis. 312. n. 1. & 24. in genere loquentes de quoconque proviso, etiam per obitum, ut id probatur ex cit. c. 1. de pacif. poss.

Quæstio 819. Qualiter probanda sit possessio eiusdem titulus, præcipue, ut spoliatus restituatur?

Respondeo primò: probatur possessione per factam traditionem clavum vel bireti. Paris. l. 10. q. 6. n. 49. citans Covar. l. 3. var. resol. c. 16. nn. 11. Menoch. de retinend. poss. remed. 3. num. 569. Mascard. de prob. conclus. 1184. & plures alios. Item per incisionem lignorum; arboris enim incisio non solet spectare nisi ad dominum. Paris. 50. & 51. Et regulariter pere omnia, quæ ad solum dominum beneficium spectant. Paris. num. 52. citans Card. Paris. cons. 99. n. 2. Mascard. ubi ante. concl. 1178.

2. Respondeo secundò: spoliatus beneficio debet imprimis probare se posseditse, dum spoliatur. Paris. l. 13. q. 5. n. 86. citans Innoc. in c. sape. de restit. spol. num. 2. Lap. alleg. 51. nn. 6. Anch. cons. 42. num. 2. &c. ac dicens esse communem & receptam DD. eo quod spoliatus beneficio non dicatur nisi ille, qui illud semel possedit; cum privatio supponat habitum. Paris. ibid. n. 87. & seq. adeoque spoliatum se eo dicere non potest is, qui beneficium possidere non potuit, v. g. laicus. Paris. num. 90. & n. 123. ubi id ulterius exemplificat in intruso; quia intruso solet titulum & possessionem annullare. Paris. n. 126. & 127. in eo, qui habeas beneficium curatum, intra annum non est promotus ad presbyterium, n. 128. Pro quo citar Cravet. cons. 104. n. 3. Rebuff. de pacif. poss. n. 92. In simoniaco, qui non venit instituendus; cum privetur ipso iure, & non habeat titulum, num. 129. In hæretico, qui non de-

bet restitu. nu. 131. cum nec is habeat titulum, in excommunicato, qui non restituitur. num. 133. In eo, qui non intelligit idioma loci, ubi haberet beneficium curatum, num. 134. citans Menoch. der. cup. poss. remed. 15. n. 441. In minore, num. 135. ut omnes in e. cùm in cunctis de elect. In eo, qui habens beneficium curatum petit restitu ad aliud curatum, num. 136. juxta DD. omnes in e. de multa. de prob. Denique in casibus omnibus, in quibus constaret de notorio defectu proprietatis; in his enim restituto non est concedenda spoliato beneficio. Paris. num. 137. citans Cravet. cons. 290. n. 8. Nat. tam. cons. 474. n. 37. l. 2. Menoch. remed. 15. de resp. poss. n. 438. Mascard. de prob. conclus. 1326. Item in omnibus casibus, in quibus objiceretur alicui, quod ipso iure privaretur dominio & possessione; nam cùm ipso iure sit privatus, non dicitur possidere aliquid. Paris. num. 138. citans Abb. in c. item cùm quis. n. 9. & 10. de restit. spol. Menoch. loc. cit. n. 330. &c. Item in iis, qui spoliati sunt beneficis post resignationem spontaneam, illorum beneficiorum. Paris. n. 41. quod ipsum tamen variè limitat, & intelligendum ait n. 152. non nisi de spoliatis post talem resignationem, jam à Superiori acceptatam.

3. Respondeo tertio: quamvis in profanis sufficient probatio possessionis, utpote in quibus etiam prædicto est restituendus; in beneficialibus tamen non sufficit; sed requiritur exactior probatio; cùm prohibeatur vitiosus ingressus. Paris. loc. cit. num. 95. & seq. citans Innoc. in c. constitut. definit presbyterorum. & Rotam decis. 20. de restit. spol. in antiqu.

4. Respondeo quartò: licet possessione inferat præsumptum titulum. c. si à Sede. de prob. in 6. non tamen ex sola probatione possessionis in beneficio orientur effectus restitutionis in spolio; cùm ad beneficium restitui nequeat carens canonica institutione, quæ proinde, ex stylo saltē, deducenda est, ex coloratione iusti ingressus; Et sic in beneficialibus spoliatus debet possessionis sua titulum justificare. Paris. à num. 99. citans Menoch. 15. remed. recuperand. poss. n. 458. Abb. in c. in literis. num. 15. & 25. Paris. cons. 12. n. 2. vol. 4. Mascard. de prob. conclus. 1322. n. 3. & quamplurimos alios, qui passim dicunt, hanc sententiam communem & ultra receptissimam.

5. Respondeo quintò: non exigitur tamen exacta probatio tituli veri; sed sufficit forma quadam extrinseca sui facie valida, ut inquit Paris. n. 102. & sic possessionem pristinam ex aliquo colore justificare. citar pro hoc Menoch. ubi ante. num. 469. Imol. in c. ex parte. de restit. spol. Butrio in c. in literis. Gemin. cons. 147. l. 2. & plures alios. Probatur aurem hic color ad effectum restitutionis, super spolio in beneficialibus primò, si fuerit deductum & probatum, spoliatum habuisse beneficium ab eo, qui auctoritatem habebat instituendi. Paris. n. 103. citans Innoc. in c. in literis. de restit. spol. &c. Nec requiritur, ut spoliatus ostendar literas. Paris. n. 105. citans Caffad. decis. 8. n. 1. de restit. spol. Caputaq. Sarn. &c. Quin & sufficiet, spoliatum probare, habuisse possessionem vel per traditionem clavum. Paris. n. 104. Secundò probatur hic colore confessione licet obiter facta per spoliantem. Paris. n. 107. citans Butr. & Abb. in c. literis. Felin. in c. olim. de rescript. n. 11. Pontan. &c. Tertiò probatione possessionis diuturnæ. Paris. num. 108. citans Butr. & Abb. ubi ante. Roman. cons. 465. Bellam. decis.

decis. 455. &c. ex longa enim possessione beneficii oritur præsumptio canonici ingressus. Paris. n. 109. ex Roman. cons. 117. Decio in rub. de fide instrum. n. 17. sufficit autem possessoio annorum. Paris. n. 111. citans Felin. in c. illud. de præsumpt. n. 6. Anchar. cons. 117. Paris. cons. 25. n. 26. vol. 1. sic qui longo tempore reputatus est clericus, & existit in possessione beneficii, etiam curati, habet fundatam intentionem, licet non habeat literas Ordinum; quia præsumitur ordinatus. Paris. num. 112. juxta host. Abb. Butr. & alios communiter in c. c. illud. de præsumpt. ita ei, qui possedit beneficium per 30 annos, licet non habeat literas, præsumit facta collatio. Paris. n. 113. & AA. communiter in c. illud. Et ideo reputatur calumniosa petitio visitatoris petentis literas. Paris. n. 114. citans Gemin. in c. si iudex. §. ut. n. 4. de sent. excom. in c. & dicens, sic respondit S. Congreg. in Nolensi visitatione. Quod probatur hic coloratus titulus ex testimonio de auditu a spoliato, qui possidebat. Paris. n. 116. citans Rotani de if. 8. de restitut. Spol. in novis. Felin. in c. Albericus. & c. ex parte, tit. eod. Bellam. decis. 455. Quinto in favorem resignatarii agentis super spacio ex narrativa sua refignationis, facta in literis expeditis continentibus reservationem certa penitentis ad favorem resignantibus. Paris. n. 117. citans Poutan. Cresc. Sarren. &c. Sexto ex institutione, etiam non constito de prævia presentatione. Paris. n. 119. citans Rebuff. de pacif. possess. n. 32. Item ex confirmatione electionis, item per expectativam. Paris. n. 120. & 121.

Quæstio 820. *An, dum agitur de solo possessorio in beneficialibus, querendum sit quoque de iustitia vel injustitia negotii principalis?*

Respondeo negativè, saltem quantum est de jure stricto; sed attenditur nudum factum possessionis, remittendo reliqua ad petitorum, ut in specie habetur in Beneventana Parochialis. decis. 352. p. 10. recent, ad hoc tamen utiliter sepe deducuntur concernientia bonum jus; eo quod hoc valde prodest soleat, vel ad effectum facilitandi resolutionem in possessorio. Card. Luca. de Paroch. d. 2. n. 3. item d. 31. n. 3.

Quæstio 821. *Qualiter amittatur possessio beneficii?*

Respondeo primò; per renunciationem non spontaneam non amitti possessionem secundum aliquos, ait Paris. l. 1. q. 10. n. 42. citans pro hoc Card. Paris. cons. 143. n. 19. vol. 4. &c.

2. Respondeo secundò; per resiguationem simplicem, hoc est non conditionata, seu factam non nisi sub certa conditione, puta, ut beneficium conferatur certæ persona, à se designata, vel aliâ (aliud enim est regnare beneficium, aliud cedere illud alter) hoc enim resigatio statim abdicat jus, sive fuerit facta coram Papa, sive coram Ordinario, & resignans manet sine titulo etiam colorato (in beneficialibus autem non potest stare possessio sine titulo, & ideo amissio titulo amittitur etiam simul possessoio. Paris. paulo post primo loco citand. n. 17. & 20.) & beneficium viderit haberi pro derelicto, & illud ut vacans potest libere conferri alteri. Paris. l. 1. q. 5. n. 15. citans quamplurimos alios. & l. 1. q. 3. a. n. 5. citans Abb. Butr. Innoc. in c. sollicit. & c. accepta. de restit. spol. &c. ac

dicens n. 7. esse communem opinionem, quod in hoc casu amittatur etiam civilis & naturalis, quæ tamen intelligenda post resiguationem talem à Superiori acceptatam. Paris. l. 1. q. 5. n. 24. citans Innoc. & Abb. in c. quod in dubio, de renunc. Butr. in c. quidam. n. 9. tit. eod. Navar. in c. accepta. oppositione. 7. n. 26. de restit. spol. Menoch. de arbit. casu 20. n. 47. &c. & ideo, non admisso renunciatione, spoliatus illa restituitur. Paris. ibid. ex Menoch. de adipisci. poss. remed. l. n. 303. quod verò tradit Paris. cit. q. 5. n. 28. & 29. citans pro hoc Butr. in c. sollicit. de restitut. spol. Calder. cons. 4. de renunc. Sarren. ad reg. de Annal. q. 56. & 57. Mandos. designat. gratia tit. fructuum reservaciones. Rebuff. cons. 4. n. 4. Achill. de Graffis. decis. 10. de restit. spol. & plurimos alios, nimurum, quod etiæ resignans perdat cum dominio possessionem juris; non videtur tamen cessisse detentionem, adeoque post admissionem renunciationem possit incumbere possessioni realiter & de facto, & incumbendo animo continuandi retineat naturalem, & hæc detentio sit tantum momenti, ut si spoliatur ea detentione, sit restituendus; & sufficiat ea, ut quis juvetur regulâ de Annal., id inquit, procedit de resiguatione facta, non simpliciter, sed in favorem; sic enim expresse ait c. q. 5. n. 36. in simplici renunciatione post ejus admissionem statim amittitur omnis possessoio civilis & naturalis (& c. l. 1. q. 7. talis non potest amplius incumbere possessioni) & res videtur habita pro derelicta, citans Achill. de Graffis. ubi ante. & dicens esse communem DD. si verè, ut ait n. 39. resigatio facta fuit in favorem alicujus, resignans dicitur etiam possidere, & titulum coloratum habere, donec resiguararlo beneficium acquiratur: Quia & in genere in resiguationibus conditionalibus nequidem jus ipsum seu dominium abdicatur, nisi impletâ conditione. Paris. l. 1. q. 3. n. 8. citatis quamplurimis, & fusius l. 1. q. 14. sere per tota. Quod si tamen resignans in favorem sit absens à loco beneficii, amittere illum post acceptatam illam resiguationem, etiam dictam detentionem seu possessionem naturalem, ait idem Paris. l. 1. q. 5. n. 33. cum Puteo decis. 158. l. 3. Porro qualiter, dum per resiguationem nullam (intellige ex eo, quod facta in manibus non habentis potestatem illam recipiendi) amittatur jus & possesso civilis & naturalis, ut Paris. l. 1. q. 5. n. 41. ex Cresc. decis. 64. l. 1. censatur etiam hoc ipso procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficii revocatus, vide apud eundem Paris. l. 1. q. 5. n. 42. ubi id affirmat, probat & limitat.

3. Tertiò per resiguationem factam in manibus non Superiori, seu non habentis auctoritatem illam seu potestatem recipiendi; hoc enim resigatio præjudicat resignanti quodam possessionem, & is eam amittit, retinendo tamen proprietatem quâ debet declarari privatus. Paris. l. 1. q. 1. n. 38. citans Innoc. in c. rentens. de renunc. v. fatemur Abb. in c. quod in dubiis, tit. eod. n. 7. Rossiniac. de benef. c. 14. n. 36. Menoch. de arbit. casu 20. n. 47. Navar. in c. accepta. de renunc. n. 25. & 34. Ratio hujus est, quod possesso non habeas quid spiritualitatis seu vinculi indissolubilis, ideoque potest amitti sine Superiori; scimus est in proprietate. Paris. cit. n. 38. Et hoc est, quod dicitur, quod facilius amittatur possesso quam proprietas, juxta l. Siquis vi. §. differentiā, de acquir. poss. ubi Bartol. quod, qui non potest renuntiare jurisdictioni seu iuri suo quodam proprietatem absque Superiori, potest tamen pos-